

ת"פ 57260/07/15 - מדינת ישראל נגד אמיר ח'יר חסן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 57260-07-15 מדינת ישראל נ' ח'יר חסן

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
מדינת ישראל: בעניין:

המאשימה

נגד

אמיר ח'יר חסן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - גב' רוני לוי - מתמחה

ב"כ הנאשם - עו"ד ד"ר גיל עשת

הנאשם בעצמו

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע ביום 10.7.17, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גרימת מוות ברשלנות, עבירה לפי סעיף 304 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

הנאשם שימש בעת הרלוונטית כמנהל עבודה בחברת הבנייה "רמי שבירו" (להלן: "**החברה**"), העוסקת בביצוע עבודות בנייה. במסגרת פעילותה, עסקה החברה בבניית שני בנייני מגורים בני 15 קומות בפתח תקווה (להלן: "**האתר**").

הנאשם שימש כמנהל עבודה באתר, כמשמעותו בתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), התשמ"ח-1988 (להלן: "**תקנות עבודות בניה**") וכממונה על העבודה, כמשמעותו בתקנות הבטיחות בעבודה (ציוד אישי מגן), התשנ"ז-1997 (להלן: "**תקנות ציוד מגן אישי**").

ביום 22.7.12 בשעה 13:00 או בסמוך לכך עבד באתר מר WENAN CAI (להלן: "**המנוח**") על גבי פיגום בגובה

4.5 מטרים מעל פני הקרקע, במקטע בו לא הותקן גידור ומבלי שהוא משתמש בציוד מגן אישי. במהלך העבודה המנוח נפל מהפיגום אל הקרקע, נפגע בראשו ובגבו, פונה לבית החולים בילינסון, שם נפטר מפצעיו ביום 27.7.12.

הנאשם הורשע, כי ברשלנותו גרם למותו של המנוח בכך שלא דאג לגידור המשטח ממנו נפל המנוח ו/או לא וידא, כי התקנת הגדר על הפיגום תבוצע כדין ו/או לא וידא, כי המנוח השתמש בציוד מגן אישי.

2. בין הצדדים התגבש הסדר טיעון במסגרתו עתרו להשית על הנאשם 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למשפחת המנוח.

ראיות לעונש

3. מטעם הנאשם הוגשו מסמכים (נ/1-4) שעניינם, המלצה מהמעסיק וכאלה הנוגעים לנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשם ולמצבו הכלכלי.

טיעונים הצדדים לעונש

4. **ב"כ המאשימה** הסביר, כי ההסדר מבטא את מערך השיקולים השונים ששקלו הצדדים ובהם רמת הרשלנות של הנאשם שאינה גבוהה ומדיניות הענישה הנוהגת בתיקים דומים המסתיימים במאסר לריצוי בעבודות שירות.

חרף ניהול ההוכחות, המאשימה רואה בהסכמת הנאשם לביצוע עבודות שירות מעין לקיחת אחריות למעשיו.

הענישה המוצעת מאזנת בין שיקולים של קדושת החיים אך לוקחת בחשבון שמדובר בעבירת רשלנות, שלא כללה מחשבה פלילית ואת נסיבות האישיות של הנאשם ועמדת משפחת המנוח, שלא הביעה התנגדות להסדר הטיעון.

5. **ב"כ הנאשם** הצטרף לדברי ב"כ המאשימה והוסיף, שמדובר בתאונת עבודה מצערת ורשלנות הנאשם הינה ברף נמוך ומדובר בחובות נורמטיביות החלות עליו מתוקף תפקידו כמנהל עבודה.

הנאשם נכנס לתפקידו בחברה כשבועיים בלבד לפני התאונה וביקש לעשות אבחנה בין הנאשם שאך נכנס לתפקידו ומצוי היה בשלבי לימוד והיכרות, לבין בעל תפקיד ותיק באותו מקום עבודה, כי יש בכך ללמד על מידת הרשלנות של הנאשם אל מול מקרים אחרים.

עוד ביקש לתת משקל לקביעות בית המשפט בהכרעת הדין לגבי מחדלי החקירה הקשורים באי חקירתו של עד הראיה היחיד בתיק וחלופי הזמן, שכן כתב האישום הוגש בשנת 2016 וחלפו 6 שנים מאז התאונה.

אשר לנסיבות האישיות, הנאשם בן 45, נשוי ואב לחמישה בגילאי 7-17 ומתגורר עם משפחתו בצפון הארץ. שניים מילדיו הקטינים הם תאומים ואחד מהם נזקק להשתלת כבד ונדרש לסיוע, ליווי וטיפול רפואי מיוחד ותמיכה כלכלית.

הנאשם שירת בצה"ל ביחידה קרבית ובנו הבכור עומד לפני גיוס גם הוא. הנאשם נעדר עבר פלילי.

הנאשם עובד בענף הבניה כל חייו הבוגרים, הוא החל כפועל בן 1991 ומשנת 2007 הוא משמש כמנהל עבודה בחברות שונות, גם עבור התעשיות הביטחוניות של רפאל בצפון. הנאשם עבד בחברה מתקופת התאונה ועד לסיום משימותיה באותו פרויקט בניה בשנת 2013. היום הנאשם עובד בחברת בניה בצפון, בחב' מ.ק. הנדסה שעוסקת בפרויקטים של משרד הביטחון, בין השאר בבסיס צה"ל בעתלית.

מדובר בעובד מקצועי ומיומן שנקבע, כי כשל בתפקידו ולמרות שהייתה בדיקה של משרד העבודה בגין התאונה, הנאשם לא הושעה מתפקידו. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם נושא לבדו בעול הפרנסה נוכח מצבו הרפואי של בנו הקטן.

6. **הנאשם** הביע צער על מות המנוח וסיפר שלא רצה בקרות התאונה. הוא עובד כמנהל עבודה מזה 10 שנים ותמיד שמר על הנהלים. הנאשם ביקש להתחשב במצבו הכלכלי.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

7. בחוות הדעת מיום 19.3.18 נקבע, כי הנאשם נתן הסכמתו לריצוי עונשו בדרך של עבודות שירות והוא אף נמצא כשיר לכך.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

8. **קביעת מתחם העונש ההולם** למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. במקרה דנן, **הערך החברתי** אשר נפגע הינו קדושת החיים, השמירה על חיי אדם, שלמות גופו ובטיחותו של העובד במהלך עבודתו. הנאשם התרשל בתפקידו בכך שלא נקט אמצעי הזהירות הנדרשים שהיה בהם למנוע את התוצאה הטרגית של מות המנוח.

יפים לעניין זה דברי כב' השופט לזין בע"פ 119/93 ג'ייסון לורנס נ' מדינת ישראל ((30.6.94), פסקה 7):

"סעיף 304 לחוק העונשין בא להציב סטנדרט מחמיר בכל האמור לקיפוח חיי אדם. היינו, מגמת החקיקה ותכליתה היו והינן לבוא, להזהיר ולהתריע מפני אדישות, חוסר איכפתיות וזלזול בחיי אדם. המחוקק הוא שקבע שלמרות שבעבירה זו נעדר היסוד הנפשי (המנס-ריאה), הרי זו עדיין עבירה פלילית, וזאת כאמור מפאת החשיבות שמייחס המחוקק לערך קדושת החיים. בפרשנות הסעיף וביישום

מדיניות תחקית מילאו בתי המשפט את הסעיף תוכן ולעתים אף הציבו סטנדרטים מחמירים של התנהגות למען קידום מטרה זו של שמירת החיים.

10. תכלית התקנות, תקנות עבודות בניה ותקנות ציוד מגן אישי, היא לצמצם את הסיכונים הבטיחותיים הנובעים ממלאכת הבניה ומכאן החשיבות להימצאותו של גורם אחראי לקיום התקנות. בענייננו, הנאשם כמנהל העבודה באתר היה אחראי על קיום התקנות שנועדה לקבוע נורמות עבודה המקדשות ערך חשוב זה של קדושת החיים.

11. אירוע שבו מקפח אדם את חייו אך בשל אי הקפדה על נוהלי בטיחות שנועדו להגן על שלום העובד היא מקוממת. אמנם, הנאשם לא עשה דבר אקטיבי להביא למותו של המנוח והוא נותן את הדין בשל אי קיום הוראות בטיחות שנועדו למנוע תאונות כמו אלה בהם מצא את מותו המנוח. יחד עם זאת, אסור לנהוג בסלחנות ובמידת הרחמים כלפי אי קיום נהלים כאשר המחיר בצדן הוא קיפוח חיים אדם.

התוצאה של אותה רשלנות, אי הקפדה על נוהלי בטיחות שנועדו לשמור על חיי אדם, צריכה להיות חד משמעית וקשה כדי לשנות את הנורמה המזלזלת ביחס לאי הקפדה על קיום נהלי בטיחות חרף המחיר הקשה הנלווה להן, אובדן חיי אדם.

12. **מידת הפגיעה בערך המוגן** הינה קשה וטרגית נוכח מותו של המנוח, אשר עזב את משפחתו והגיע לישראל לצורכי עבודה.

13. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, הנזק שנגרם כאמור מביצוע העבירה הינו קשה מנשוא והוא מות המנוח. הנאשם לא עמד בחובת הזהירות המצופה ממנו כמנהל העבודה באתר בנייה ובחובתו לשמור על כללי הבטיחות למען שמירת חייהם של העובדים שעל בטיחותם הוא מופקד.

14. יש לזכור, כי הקפדה על נוהלי בטיחות בעבודה מבטא תרבות ארגונית בחברה. הנאשם עבד בחברה כשבועיים והוא נושא באחריות מכח חובותיו בדין כמנהל עבודה לדאוג לבטיחות העובדים באתר אך אין ספק, כי תרבות עבודה בה מקפידים על קיום נוהלי בטיחות בעבודה הייתה מונעת תאונה מצערת זו גם במקום שבו נעדר מנהל עבודה מתפקידו או במקום שבו מדובר על מנהל עבודה חדש כמו בענייננו של הנאשם שבפני. במיוחד אמורים הדברים נוכח העובדה שאך שבוע לפני התאונה בודק חיצוני (נ/13) דיווח על ליקויים בסוגית הגידור באתר.

בעלי תפקידים אחרים בחברה לא נחקרו באזהרה אף שהנאשם היה עובד חדש וייתכן שהיה מקום לבחון גם את שאלת אחריותם, ללא קשר לשאלת אחריותו של הנאשם. נוכח האמור ב- נ/13 לא ניתן לומר, כי החקירה בעניין הייתה מספקת לנוכח חומרת התאונה שגרמה למותו של המנוח. ייתכן שחקירה ממצה יותר הייתה מוצאת אחראיים נוספים בקרב בעלי תפקידים בחברה או כשלים ארגוניים בנושאי בטיחות.

15. עוד נתתי דעתי לעובדה שהנאשם עבד בחברה רק כשבועיים עובר לתאונה, וכי מעשיו מצויים ברף הנמוך של ביצוע עבירת הרשלנות בה נגרם מותו של אדם. עסקינן במחדל בלבד מבלי שהנאשם עשה כל פעולה אקטיבית שהיה בה לגרום למותו של המנוח.

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים, מעלה, כי בתי המשפט הטילו מנעד עונשים, כאשר עונשי המאסר תלויים במידת הרשלנות. בנסיבות הדומות לעניינו של הנאשם הושתו עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 4006-03-12 **מדינת ישראל נ' כור מתכת בע"מ ואח'** (21.01.2015) הורשעו ארבעה נאשמים במסגרת הסדר טיעון בגרימת מוות ברשלנות ובעבירה על תקנות הבטיחות בעבודה. הנאשמים הורו למנוח להשתמש בגלגל של מתקן הנפה מבלי שהיה מוגן, תוך שהוא מצוי בגובה של 12 מטר ניתקה השרשרת שאוחזת במתקן והמנוח נפל אל מותו. נקבע מתחם עונש בין מספר חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל לצד קנס ופיצוי למשפחת המנוח. על הנאשמים 1 ו-3 שהינן חברות הושת קנס בסך 20,000 ₪ ועל הנאשמים 2 ו-4 הושתו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ 47777-11-11 **מדינת ישראל נ' גשה צבי גוצקוזין ואח'** (14.1.2016), הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת מוות ברשלנות. הנאשמים 1-2 הם מהנדסי חשמל ושותפים בחברה אשר ביצעה עבודות חשמל באתר בנייה בו הנאשם 3 שימש כמנהל עבודה. המנוח עסק בעבודות חשמל על הגג ובמהלך הירידה ממנו, נפל אל מותו דרך פיר המדרגות אל מרתף הבניין. בעניינו של הנאשם 1 בן 78 ניתנה המלצה לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות או לחילופין הטלת של"צ וטיפול יעודי. בעניינו של הנאשם 2 בן 63 לא הייתה המלצה טיפולית, בריאותו לקויה והוא מתקיים מדמי אבטלה. בעניינו של הנאשם 3 בן 66, ניתנה המלצה לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות וצו מבחן. נקבע, כי מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילם המתקדם של הנאשמים חלופי הזמן וצערם על האירוע הושתו על כל אחד מהם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי לעיזבון בסך 30,000 ₪ וצו מבחן לשנה.

בת"פ 1176/08 (שלום רחובות) **מדינת ישראל - פמ"מ נ' גרינברג יוסף** (12.10.2008), הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של גרימת מוות ברשלנות. הפועלים עסקו בפירוק תומכות קורת בטון המשתרעת לאורכו של אולם בקומה השביעית של בניין תעשייתי בן 8 קומות, תוך כך המנוח מעד אחורנית ממשטח עץ מגובה של כ-20 מ' אל מותו. הצדדים עתרו להשית על הנאשם 3.5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ופיצוי בסך 30,000 ₪ לטובת עזבון המנוח שהופקדו בקופת בית המשפט טרם הטיעונים לעונש. ניתן משקל לקולא לעברו הנקי של הנאשם, לגילו, לנטילת האחריות וחלופי הזמן מאז האירוע והתרשמות בית המשפט, כי אכן הנאשם הביע צער וחרטה עמוקה.

בית המשפט קבע שהעונש המוצע במסגרת הסדר הטיעון סביר ומאוזן והשית על הנאשם 3.5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ופיצוי לטובת העיזבון בסך של 30,000 ₪.

ת"פ 24455-02-12 **מדינת ישראל נ' נסים אשכנזי** (21.11.2013), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרימת מוות ברשלנות. הנאשם העסיק את המנוח ובהוראתו אטם בזפת את גג הקומה השנייה ותוך כדי העבודה נפל מהגג ונחבט באדמה ונפטר מיד. התקבל תסקיר שירות מבחן שהמליץ על עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד צו מבחן ל- 12 חודשים. בהתחשב בכך שכתב האישום הוגש רק כעבור 4 שנים ממועד קרות התאונה ובכך שמדובר בנאשם ללא עבר פלילי הושתו עליו 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, קנס בסך 5,000 ₪, פיצוי לעיזבון בסך 15,000 ₪, התחייבות להימנע מעבירה בסך 20,000 ₪, וצו מבחן למשך שנה.

מצאתי לגזור לענייננו גם מפסקי הדין שהוגשו על ידי ב"כ הנאשם.

ת"פ 3827/03 (שלום ב"ש) **פרקליטות מחוז הדרום נ' חברת סמילה את דדון -ייצור ושיווק ירקות ואח'** (10.04.2008), הנאשמים הורשעו במסגרת הסדר טיעון, במהלך שמיעת הראיות, בעבירה של גרימת מוות ברשלנות. המנוח ביצע עבודה חקלאית עם מרסס המחובר למשאבה, בגדיו נתפסו בגל מעביר הכוח אשר לא היה מגודר, עקב כך לחצו הבגדים על גופו וצווארו וגרמו לחניקתו. נאשם 2 נעדר עבר פלילי, בעל משפחה המונה 5 ילדים וחלפו 6 שנים ממועד התאונה. בית המשפט דחה את המלצת שירות להשית על הנאשם של"צ בלבד, וגזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ופיצוי בסך 10,000 ₪ למשפחת המנוח. על הנאשמת 1, החברה, הוטל קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 15,000 ₪.

ת"פ 18351-08-14 **מדינת ישראל נ' זהר ישעיהו נסים משה ואח'** (14.05.2017), הנאשמים הורשעו, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של גרימת מוות ברשלנות. המנוח נפל מגובה 4 קומות אל מותו. הנאשם 1 מבצע הבנייה הורשע שלא מינה מנהל עבודה, נאשם 2 ניהל בפועל את אתר הבנייה ונאשם 3 עבד באתר הבנייה והוא שהותיר את הפיר שבקומה הרביעית חשוף לסכנה. כתב האישום הוגש לאחר 4 שנים מקרות התאונה, התסקירים בעניינם של הנאשמים היו חיוביים ומשפחת המנוח קיבלה פיצוי במסגרת ההליך האזרחי עוד בטרם החל ההליך הפלילי. נקבע כי מתחם העונש הינו מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשמים 1 ו-2 הושתו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ועל נאשם 3 הוטלו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. כמו כן נגזר על כל אחד משלושת הנאשמים קנס בסך 5,000 ₪. ערעור תלוי ועומד בע"פ (מחוזי מרכז) 64133-06-17 **משה נ' פרקליטות מחוז מרכז**.

17. לאור מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות המעשים אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירה בה הורשע הנאשם הוא ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 10 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**. במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הנאשם בן 45, נשוי ואב לחמישה ילדים. אין ספק, כי הטלת עונש מאסר בפועל (אף לריצוי בעבודות שירות) עלול לפגוע בעתידו התעסוקתי ובפרנסתו שלו ושל משפחתו.

מ-1/נ, המלצת המעסיק, עולה כי הנאשם עובד משנת 2016 בפרויקט של משרד הביטחון בעתלית, וכי מדובר בעובד בעל יכולת גבוהה בניהול העבודה והבטיחות בפרויקטים לצד משמעת, סדר ויחסי אנוש טובים.

ב. הפגיעה של העונש במשפחתו; מ-2/נ התעודה הרפואית של בנו של הנאשם משנת 2012 עולה שזה עבר השתלת כבד בגיל שנתיים לערך והוא זקוק לעזרת הזולת. מ-4/נ עלה שרעייתו של הנאשם אינה עובדת, כך שהמעמסה הכלכלית על המשפחה תהיה קשה, גם בהינתן ענישה בדמות מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות. הדברים מקבלים משנה תוקף נוכח האמור ב-3/נ אודות מצבה הכלכלי הסבוך של המשפחה.

ג. הנאשם במסגרת הטיעונים לעונש הביע צער על מות המנוח.

ד. התנהגות רשויות אכיפת החוק;

בהכרעת הדין דחיתי טענות ההגנה בדבר מחדלי חקירה ושיהוי בהגשת כתב האישום אך אני סבורה שיש לתת לפגמים שנמצאו משקל בעת גזירת דינו של הנאשם.

קבעתי, כי אכן נפלה שגגה בהתנהלות גורמי החקירה עת לא נגבתה עדותו של מר LIN שעל פי העדויות היה האדם היחיד שעבד בקרבת המנוח. עוד קבעתי, כי אין במחדל זה לשנות מן התוצאה המתבקשת של הרשעת הנאשם נוכח ראיות אחרות שהובאו על ידי המאשימה להוכחת אשמתו של הנאשם. אך יש לתת לכך משקל בעת גזירת דינו.

זאת ועוד, התאונה אירעה ביולי 2012, העדויות בתיק נגבו במהלך 2011-2012 והנאשם נחקר שוב ביולי 2014 וכתב האישום הוגש ביולי 2015, בחלוף כשלוש שנים ממועד ביצוע העבירה.

כאמור, דחיתי בהכרעת הדין אף את הטענה בדבר שיהוי בהגשת כתב האישום, אך אני סבורה שיש לתת גם לטענה זו משקל בעת גזירת הדין וטוב עשו הצדדים כשנקשרו בהסדר המוצע שיש בו לתת ביטוי הולם, נכון וראוי לאינטרסים ולשיקולים השונים בתיק זה.

ה. חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה; הנאשם נותן את הדין בחלוף כמעט 6 שנים ממועד ביצוע העבירה. אכן היה שיהוי בהגשת כתב האישום, שכן החקירה בוצעה במהלך 2011-2012, בוצעה חקירה נוספת של הנאשם ביולי 2014. כך שניתן היה להשלים את חקירתו הנוספת של הנאשם במהלך 2012 ולהגיש כתב האישום במועד מוקדם יותר.

אין לומר, כי הגשת כתב אישום כעבור 3 שנים מעת קרות התאונה, וגזר דין בחלוף 6 שנים, הם בלתי סבירים אך יש בהם כדי להוות שיקול לקולא.

ו. הנאשם נעדר עבר פלילי.

19. אלמלא נקשרו הצדדים בהסדר יכול שהענישה הראויה לנאשם הייתה במאסר בפועל ולא בעבודות שירות גם אם לתקופה דומה. בית המשפט צריך לסייע בהגנה על חייהם של עובדים בענף הבניה, תוך הרתעת היחיד והרבים, כאשר אלה לא נעשים על ידי מעסיקיהם ומנהליהם האמונים על בטיחותם.

עם זאת, בשים לב לכך שהסדר הטיעון שהוצע על ידי הצדדים מצוי בתוך מתחם העונש ההולם ולהלכות בית המשפט העליון בדבר כיבוד הסדרי טיעון, אני מוצאת לכבד את ההסדר.

שאלת הפיצוי

20. תיקון 113 לחוק לא קבע שיש לקבוע מתחם לפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 **רמי לוזון נ' מדינת ישראל** (25.05.2011) נקבע, כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך.

21. ב"כ המאשימה ביקש להטיל על הנאשם פיצוי למשפחת המנוח על פי שיקול דעתו של בית המשפט.

22. ב"כ הנאשם טען, כי גזירת עונשו של הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות יש בה כדי לפגוע כלכלית במשפחת הנאשם. גם הנאשם בדבריו ביקש להתחשב במצבו הכלכלי.

מ- **נ/3**, תדפיס חשבון בנק עולה, כי לנאשם הלוואה בסך 102,000 ₪ לערך וכן יתרת חובה בעובר ושב בחשבון.

ב"כ הנאשם עתר להסתפק בפיצוי מידתי והפנה לפסיקה בה הושתו פיצויים בנסיבות דומות בשיעור של 5,000 ₪ ועד 10,000 ₪ (ע"פ (מחוזי נצרת) 1109/06 **בן יוסף חיים נ' מדינת ישראל** (27.11.2006), ת"פ 3827/03 (שלום רחובות) **פרקליטות מחוז הדרום נ' חברת סמילה את דדון -ייצור ושיווק ירקות** (10.04.2008) ות"פ 18351-08-14 **מדינת ישראל נ' זהר ישעיהו נסים משה** (14.05.2017)).

23. על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד (בג"צ 10662/04 **חסן נ' המוסד לביטוח לאומי** (28.2.12)). כאמור הנאשם הינו מפרנס יחיד, משפחתו מונה 7 נפשות ובהם קטין נכה הזקוק להשגחה וטיפול הכרוכים גם בהוצאות כספיות.

24. בשים לב לכך שמדובר בפיצוי בהליך הפלילי, ובהתחשב במצבה הכלכלי של משפחת הנאשם, בכך שהנאשם הינו המפרנס היחיד ושליחתו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות יחמירו את מצבה הכלכלי של המשפחה שממילא אינו טוב, מצאתי להשית פיצויים בסכום מתון.

סוף דבר

25. לאור כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות.

עבודות השירות יתבצעו בבית סוהר חרמון במשך חמישה ימים בשבוע ולמשך 7 שעות מדי יום.

על הנאשם להתייצב במפקדת מחוז צפון, יחידת עבודות שירות, רחוב הציונות 14, טבריה ביום 1.5.18 בשעה 8:00.

אני מודיעה לנאשם, כי עליו להודיע לממונה על כל שינוי, וכן עליו לעמוד בתנאי הפיקוח, שכן אי מילוי עבודות השירות על פי הנחיות המפקח, עלול להביא להפסקתן ולריצוי עונשו במאסר בפועל.

בית המשפט מזכיר את הנאשם, כי מדובר בתנאי העסקה הקפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בהכדילהביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מהיום, העבירה בה הורשע.

ג. הנאשם ישלם פיצוי בסך 10,000 ₪ למשפחת המנוח. הפיצוי ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.6.18 ובראשון לחודש שלאחר מכן.

היה והפיצוי או שיעור משיעוריו לא ישולם במועד, תעמוד יתרת הפיצוי לתשלום מיד.

זכות ערעור בתוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, במעמד הצדדים.